

4000

GEZANTSCHAP VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

BIJ DE

HEILIGE STOEL

No. 430/113

Rome 30 Juli 1956.

Overzicht R.K.Kerk
in Indonesië.

GEHEIM

BUIENLANDSE ZAKEN	
L	INGEROMEN
Foto-BZZ-141742	NR. 104914-5376 P.S.
DUSS	

Mit geheim

Met verwijzing naar de opdracht, vervat in Haar missive d.d. 2 Mei j.l. DBI/PZ No. 50228/104 inzake in margine genoemd onderwerp, heb ik de eer Uwer Excellentie te berichten dat ik met Mgr. Samoré, met wie mijn ambtsvoorganger deze kwestie reeds had besproken, nader contact heb opgenomen waartoe een lunch ter ere van Mgr. Giobbe mij gereede aanleiding gaf.

Ik heb Mgr. Samoré gewezen op de uitzonderlijke handelwijze het eiland Nieuw-Guinea te splitsen, terwijl Borneo en Timor als een geheel werden beschouwd ten aanzien van de juridische functie van de Internuntiatuur te Djakarta. Deze splitsing was naar mijn mening niet langer verdedigbaar, omdat kort geleden door de opzegging van de Unie de laatste band tussen Indonesië en Nederlands Nieuw-Guinea was afgesneden, en nog wel unilateraal door Indonesische Regering zelve. Ik heb daarom het verzoek der Nederlandse Regering overgebracht om het juridische ressort van Djakarta te wijzigen en, indien daartegen overwegende bezwaren mochten blijken, die bezwaren ter bespreking met mij voor te leggen en, indien daarbij zou blijken dat deze bezwaren inderdaad onoverkomelijk waren, dan althans de naam van het ressort te wijzigen. Mgr. Samoré zeide mij zeer bereidwillig toe de zaak te zullen onderzoeken en zo mogelijk aan onze wens gevolg te geven.

Aangezien de statistieken in kwestie in Augustus plegen te worden gepubliceerd, heb ik enige dagen geleden een bezoek gebracht aan Mgr. Samoré voornoemd om hem te vragen wat inmiddels terzake had kunnen worden gedaan. Het antwoord van Zijne Excellentie was tweeledig.

In de eerste plaats liet hij mij afschrift zien van de nota van Haar Departement, gericht tot de Internuntiatuur te den Haag d.d.

Zijner Excellentie
de Heer Minister van
Buitenlandse Zaken,
's-Gravenhage.

-4-

OPGEBOEGEN IN
DOSSIER G 27

niet hand

4 Juli 1947, DPZ No. 59656-4340 G.S., aan mijn ambtsvoorganger toegezonden bij schrijven van gelijke datum en nummer, voorzien van het Legatie-nummer 187. Deze nota bevatte de volgende zinsnede:

"- - - le Ministère tient à confirmer son accord avec la proposition de l'Internonciature que la Délégation Apostolique sera nommée "Délégation Apostolique de l'Archipel Indonésien".

Mijn zegsman voegde daaraan toe, dat de Internuntiatuur te den Haag nooit enig verzoek van de Nederlandse Regering heeft ontvangen om het ressort een andere benaming te geven. Daar ik niet over gegevens beschikte om deze bewering tegen te spreken, heb ik mij ertoe moeten bepalen Mgr. Samoré erop te wijzen dat sinds het jaar 1947 de soevereiniteitsoverdracht heeft plaats gevonden en dat in dat verband toch wel moest worden aangenomen dat de grenzen van de nieuwe Staat Indonesië ter kennis waren gebracht van de Vaticaanse autoriteiten.

1949
21
de
ange-
ha. Ple
194

Het tweede deel van het antwoord bestond uit de verklaring, dat de statistieken in kwestie veranderd zouden worden, en wel op zodanige manier dat het kaartje geheel zal verdwijnen en de specificatie zodanig gewijzigd zal worden, dat geen misverstand meer mogelijk zal zijn omtrent de soevereiniteit van Nederland over West-Nieuw-Guinea.

Mgr. Samoré zeide mij voorlopig niet verder te durven gaan ten aanzien van het ressort, teneinde geen ongewenste reactie van Indonesische zijde te provoceren. Hij voegde daar met grote nadruk aan toe, dat ook aan deze wijziging van Nederlandse zijde op geen enkele wijze ruchtbaarheid zou mogen worden gegeven, of daarop de aandacht zou mogen worden gevestigd, teneinde geen slapende honden wakker te maken. Ik gaf Zijne Excellentie de verzekering, dat de Nederlandse instanties diplomatiek voldoende geschoold waren om een zo elementaire fout niet te begaan.

Ik moge Uwer Excellentie derhalve verzoeken zowel in Nederland als bij de Nederlandse Missie te Djakarta duidelijk te willen doen uitkomen, dat de inwilliging van onze wens niet naar buiten mag worden gepropageerd, of anderszins naar buiten mag bekend worden.

Ik moge aan het bovenstaande nog toevoegen, dat bij mijn eerste bezoek aan Mgr. Samoré deze mij liet weten, dat verleden jaar te Rio de Janeiro een nieuwe regeling is getroffen ten aanzien van

-geheel-

geheel Latijns Amerika, waarbij een Raad is gesticht waarin één Bisschop van alle zelfstandige landen uit dat gebied is benoemd. De zes Midden-Amerikaanse staten hebben één vertegenwoordiger. Ten aanzien van de niet-zelfstandige gebieden is aan eenieder daarvan gevraagd of zij zich rechtstreeks in genoemde Raad wilden laten vertegenwoordigen, danwel door één Bisschop van een aangrenzend zelfstandig land.

De Britse Antillen hebben de voorkeur gegeven aan een eigen vertegenwoordiger, van de Franse Antillen is nog geen antwoord ingekomen. Curaçao heeft doen weten dat ^{het} zij zich zou laten mede-vertegenwoordigen door de Bisschop-gedelegeerde van Venezuela. Van Suriname is nog geen antwoord ingekomen. Indien Suriname prijs stelt op een eigen gedelegeerde, dan zal in ieder geval slechts één gedelegeerde de drie gebiedsdelen Suriname, Curaçao en de Nederlandse Antillen in die Raad kunnen vertegenwoordigen.

De Gezant,

[Handwritten signature]